

DET MODERNA STORLIEN: svåra balansprov i skidskolan.

Mr Jones:

RONDEN

Den första svenska skidskolan.

STORLIEN 21.3 1935.

Den första svenska skidskolan efter österrikiskt mönster är, som sagt, i gång här uppe. Vad menas med en skidskola? Jo, undervisningen går stup i ett precis som programmet på en dygnetruntbio; man kan komma vilken dag som helst under skolan (nu 1 mars—14 april), köpa sin (synnerligen billiga, 1 kr.) kupong på körtoret och ställa upp efter grötkost. Man säger till vilken skicklighetsgrad man representerar och placeras i lämplig grupp. Olle Rimfors hade i dag i sin grupp ett par nykomlingar som egentligen skulle börjat i litet "enklare" sällskap; de fingo följa med så gott det gick, och sedan gav dem den ädle kaptenen deras dagskuponger tillbaka. Så något kläsystem är det inte fråga om häruppe.

Underbara övningsbackar har naturen serverat alldeles inpå knutarna, väster ut på Skurdalsslutningarna. Sticker man över Skurdalsskumpen, punkt 839 rakt i norr (över Bånggården), har man på norrsidan kanske ännu perfektare krumelurteräng, direkt påminnande om lättare alpin sådan.

Den som hoppat över förra vintern här uppe gör genast den iakttagelsen att de förr så frekventerade Paradisbackarna, Marmeladen och till och med Möllers backe redan hunnit bli för små och enkla; de flesta gäster med självaktning kasta sig nu utför riktigare backar, som ge långa, ordentliga skjutningar och växlande konst-åkningsmöjligheter. Den allmänna standarden har stigit så påfallande att man skulle kunna inbilla sig vara i en helt annan nation nu än för bara två, tre år sedan. Ungdomen leder naturligtvis i djärvhet, men kom inte och säg något ont om 40- och 50-årsklasserna heller, de göra var i sin stad prestationer som man knappt kunde ha profeterat om fem år tidigare.

Fick en solotimme med Sigge Bergman i dag i akt och mening att se hur de nya alpina teorierna — Arlbergsakolan — ta sig ut i praktiken, då de läras ut. Läser man uppmärksamt Rimfors-Bergmans bok om den alpina skidlöpningen kan man sedan av den sluta sig till nyheterna. Jag glädde Bergman med att ha fattat galoppen efter boken, och han glädde mig med att på en enda timme ge alla teorierna kött och ben.

Vad är nytt? Man skulle kunna sammanföra det nya i ett ord: framvikten. Förr tänkte man inte alls på den. I plogsvängen lät man högerskidan utan vidare spänning bromsa utåt vid sväng åt vänster, i stäm-svängen fick bergskidan börja upp-bromsandet och dalskidan drogs efter, nu måste kroppstyngden överta på den plogsvängande skidan så att en man av gamla skolan fraktar att han skall stupa framåt-nedåt. Och i den snö-hare stäm-kristianian börjar upp-täckningen på dalskidan till slutet kommer i fallvinkeln (som väntas ännu), där man håller sig helt snö-plog i beredskap, samtidigt som

man hämtar svängkraften uppe från axlarna (fordom låg svängens tyngdpunkt i akterkastellet, men detta har också blivit omodernt och följer nu med som ett paket i den övriga rörelsen). Med kroppstyngden helt över på dalskidan (vilket till en början förefaller en man av gamla skolan onaturligt, för att inte säga

LÖJTNANT "SIGGE" BERGMAN, Sveriges främste slalom-åkare.

motbudande, men snart visar sig kolossalt överlägset förra systemet) tar man liksom sats till svängen, efter axelvridningen bildas ett ögonblicks snö-plog i fallvinkeln, och så glider hela tyngdpunkten över på bergskidan, som automatiskt blir dalskida i nya riktningen. Svängen har nu gått betydligt säkrare och naturligare och medgivit längre och mjukare och mindre farthindrande bäge.

Telemarkssvängen var redan förut uttrangerad som en i praktiken obrukbar lyxsväng, men också den styrda kristianian sjunger på sista versen. Att den inte får plats i det moderna programmet säger sig nästan självt: styrkristianian förutsätter en viss bakvikt hos löparen, och bakvikt i vilken form den än uppenbarar sig är nutilldags den stora dödssynden.

Den av Bergman (och även Rimfors) introducerade arlbergiska tekniken har sina utpräglade krav på den rytmiska balansen från dal- till bergskida grundade på nödvändigheten att komma fram i all sorts före, framför allt tung, djup snö. Denna synpunkt är hittills ganska förbisedd i Sverige, och den inlärdade tekniken, som passat utmärkt i uppåttå övningsbackar, har inte hållit måttet ute i kalla verkligheten.

Hellas årsmöte.

Hellas höll på fredagen årsmöte på Fenix-Krogrinsen. I styrelsen omvaldes herr S. Wallborn, ordförande, E. Nordenskiöld och R. Malm, båda vice ordförande, E. Aspen, sekreterare, Nils Blomquist, kansli, Erik Pettersson, Erik Hansberg och Gunnar Malm, samt nyvaldes Östen Almqvist, Arne Karlsson, Boif Jansson och H. Yverson. Mötet var hälsat av ett hundradel medlemmar.

— SE Bild: mot pl.-g. Nya. Tel. 21 21, kl. 12—14.